

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt. Fél évre 2 frt 50 kr. Negyed évre 1 frt 25 kr.

Reklamációs ár: 10 krajczár.

Előfizetői csupán a kiadóhivatalban lehet B. Gyarmaton

Előfizetési penzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére s a Nyilvántartás vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések

Árszabály szerint számítatnak. — Nagyobb és többeszer hirdetések jutányosan eszközöltenek.

Bélyeg minden egyes beiktatásánál külön 30 kr.

Nyilvántartás sor: 20 kr.

A trencsényi ev. egyházmegye.

A trencsényi egyházmegyének fegyelmi ügye már régibb keletűs nem új. Még 1894-ben kezdődik azon időpontban, midőn az egyházkerület arányosításáról szóló törvény kihirdetett és hatályba lépett. E törvény a dunáninneni egyházkerületet is újja szervezvén, a trencsényi egyházmegye megalapra a törvény iránti köteles engedelmisséget, a szervező kerületi gyűlésre nemcsak követeket nem küldött, hanem kimondotta, hogy az újonnan szervezett dunáninneni kerülettel együtt működni nem képes, azt el nem ismeri s megmarad továbbra is a régi dunáninneni kerületben. Azon az eszerességi gyűlésen, melyen a törvénybe ütköző határozatot hozták, Zoch Pál főesperes és Dochnányi Lajos felügyelő elnökölték, akik a gyűlést abban, hogy hatáskörét túllépő illetéktelen törvényellenes határozatot hozzon, korlátozni, elnöki joguknál fogva úgy, amint azt a zsinati törvény rendel, feloszlatni szükségesnek nem tartották, sőt a hozott határozatokat teljesen magukévá tették. De még más valamit is tettek. Az egyházi közalap szervezése érdekében hozzájuk intézett elnöki utasításokat, rendeleteket egyszerűen félre dobták, az ügy érdekében mit sem tettek, úgy hogy a kerületi elnökség a szükséges adatok beszerzése végett trencsényi egyházmegye alispánjának közbenjárását igénybe venni volt kénytelen. A kerületi törvényszék ennek alapján hivatalos kötelességük szándékos megszegése s a felsőbb hatóság iránt tanúsított nagy mérvű engedetlenség és tisztelatlenség miatt ellenők a fegyelmi vizsgálatot elrendelte s a további eljárásra a nógrádi egyházmegyei törvényszéket delegálta. E hó 7-én

tartotta meg Losonczon Beniczky Árpád felügyelő s Srechla János főesperes társ. elnöksége mellett az egyházi törvényszék ez ügyben a végtárgyalást s kihirdetett ítéletével panaszoltakat hivatalos állásuktól elmozdította.

Köztudomásúak azok az okok, melyek a protestans egyház egyetemet az egyházkerületek új beosztására indították. Lelkiismeretlen nemzeti és pánszláv üzemek ütöttek tanyát a trencsényi egyházmegyében, államellenes s az egyház belsejének felforgatására irányuló eszmék öltek diadalt az egyházmegyei gyűléseken, melyek mellett az egyházi közigazgatás békés menete teljesen lehetlenné vált s minden jel arra mutatott, hogy a törvényes rend helyébe a bomlás lép, mely magával rántja a protestans egyházak annyira feltett autonómiáját is. Az efféle állapotokat tovább elnézni nem lehetett, visszakellett állítani a maga teljes értékében azt a közvélemény öntudatában már megingott elvet, hogy jó protestansnak és jó hazafinak lenni egy és ugyanaz. S a midőn az adminisztratív intézkedések teljesen sikertelenek bizonyultak, az egyház büntető bíróságával kellett a küzdőterre lépni, hogy a törvénynek elégtétessék s a fegyelmezellen, az egyházak alapjait bontogatni kezdő elemek, melyek hazafiatalan s gyűlöletes céljaik eltakarítására s a magyar nemzet ellen irányuló támadásra az egyházi autonómiát igyekeztek felhasználni érdemök szerint megfenyítessenek.

A nógrádi egyházmegyei törvényszék meghozott ítéletével valóban ábrós, valóban jó munkát végzett. Az ítélet megolvastása nagy s el nem titkolható örömmel s meglegedés-

sel tölt el mindnyájunkat — vallás különbség nélkül, — mert ezt az ítéletet két hatalmas erejű szellem lengi át és ez a: törvényesség szelleme és a hazafias szellem. Mindkettő olyan, mely előtt meghajol mindenki. Kézzel fogható s élénk bizonyossága e bírói enuntiatio annak, hogy a nógrádi egyházmegyei törvényszék tagjait a törvénynek érvényt szerezni, az egyház büntető joghatóságát az igazság alkalmazzani tudják s öntudatosan él bennök az a gondolat, hogy egyházuknak autonómia létjogosultsággal csupán a törvények keretén belül bír és bírhat. Megragyunk győződve, hogy ha a protestans egyház törvényszékai ez nton haladnak, az egyházban dúló üzemek erejüket veszítik, az egyházi közigazgatás akadálytalan menete birtosítottatik s az egyház autonómiája, éppen életképesen és szilárdan marad.

Megfogják ezt érteni bizonyára odafele Trencsényben is. Az elítélt főesperesből és felügyelőből az elvakult szenvedély és gyűlölet csinalhat ugyan ideig-óráig, ha úgy tetszik, vértanút is, de minden józanul és elfogulatlanul ítélő tisztán látja, hogy a megszűnt dignitariuskokban nincs meg egy parányi sem abból, ami valakit vértanuvá arathat, ami valakit a mártír koszorúra egyedül érdemessé tehet: a hitnek meggyőződése.

Nógrádvármegye törvényhatósági bizottsága e hó 15-én rendkívüli közgyűlést tart, melynek meghívója és tárgysorozata zó szerint a következő:

284—1896. sz. Nógrádvármegye főispánjától.

Nógrádvármegye törvényhatósági bizottsága folyó 1896. évi július hó 15-ik napjának

TÁRCZA.

Ipolymelléki románcz.

Ipolymenti leány vagyok.

Lopott csókra — csókot adok.

De ezt már csak akkor teszem,

Ha a tolvaj a kedvesem.

Ipoly mentén zöld a pázsit,

Kinek nincsen, párt talál itt.

Azt locsogja itt a hullám,

Hogy szerelmes minden leány.

Az illatos himes réten.

Egy legényke játszik vélem.

Eszküdjük égre-, földre.

Hogy hű leszen mindörökre.

Csókot is lop a legényem,

De a tolvajt megfenyítem;

Legyen ezért fogva, zárva

Hű szívem lesz a — csellója.

Luby Károly

Arczatlan arczképek.

Eredeti — bűn egy édes kedves család s a „Nógr. Lapok” számára.

Elkövető: *Amigri.*

Sokféle madár száll egy ágú s sokféle virág virul egy kertben, egy sugar sokféle lánygot szór.

(Folytatás.)

S hogy egyiptomi kertek s egyiptomi csapásokról meséltek, hogy hallgathatnék a csapások csapásáról, a sáskahadáról, mely kertek, gyümölcsöt, madarat mind elpusztított? Imára kulcsolom kezeimet s önök imádkozzanak velem! „Jóságos Istene ezredéves Magyarországnak, ki már annyi csapástól védte meg bennünket, oh légy velünk szerencsétlenségünkben! Mi nem sanyargatjuk Ábrahám iradekeit, mint a gonosz Egyiptomiak, adtuk a te kiválasztott népednek — recepcziót és odaadnók nekik — Luegert is, meg Zichy Nándort, csak vedd el tőlünk ezt a csapást. Nézd a te szép fát, hogy röpöknek a csunya madarak, a te templomaidban, hogy vétkeznek a csunya papnók! Nevelő, ki oly áhitatosan magyarázza a szépnak a fogalmát, s olyan rut, amilyenről nincs — fogalom. Oly szép hivatás, s oly csunya arc, oh egy igazi kulturbártnak fáj ez a dekadencia, fáj ez a romlás Izraelben. Adj nekünk Istenünk templomaidba szép papnókat s akkor megynék majd imádkozni s kiöntjük majd a te szent szolgáld előtt — forró szíveinket. Ugy legyen. Amen.

Ismertem egy szép templomot, abban a templomban egy csunya papnót, s a hányszor bementem, a szívem mindig oly nehéz volt. Más templomban az ember szíve könnyebbül szokott. Talán azt hiszik, hogy, ama papnó talán egy súlyos hölgy volt, hogy úgy nyoma a szívemet? Oh önök mindig tévednek oly fuvaltszerű, áthíri volt ő, mint egy sylphid, olyan gyöngéd, subtilis tudja kérem olyan káros. Ha a szél nem volna olyan navarietean fráter már rég a válara kapta volna s vitte volna szent Ararat hegyére, hol Adam apánk az elvesztett Évét 180 évi távollét után megtalálta. Aztán amilyen jámbor volt a természettel mindig hadi lábon állt. Ha leher hólepel borította a mezőket, akkor ő persze zöld volt. S mikor a diadalmas nap zöld takarót bintett a földre s sárgult a narancs, pirosult a rózsza a kék ég alatt, akkor ő — lilaszínű volt. S egy téntanyaló legfőljebb, a téntáról tári ha lila egy nevelő, irányában már distingválabb igényei volnának. De tudnék tapsolni, annak a fiatal vagy nem fiatal honatyának a ki a cultusministert meginterpelálna hogy ő aki a nevelőség terén, már annyi szép reformot létesített, miért nem terjeszti ki aldásos karjait a nevelőkre is? miért nem tud, vagy nem akar őit szépet létesíteni? Miért nem buzdul a pénzügyminister példáján ki a régi pénzemekeket mert mindenféle veszedelmes bacillust terjesztettek, beaváltotta, miért nem szigeteli el a forgalomtól a csunya nevelőket is? oh hiszen azokban még veszedelmesebb bacillusok tanyáznak. Oh hadd legyen már tiszta édes hazánk levegője s szebb hajnal, s szebb alkony, básd majd a magyar cultura égén!

d.-e. 10 órájára kitűzött határidőben a vármegyei székház nagytermében **rendkívüli közgyűlést** tart, melyre a th. bizottság t. tagjait hazafias örvözléssel meghívom, köztük az állandó választmány tagjai oly értesítéssel, hogy a közgyűlésnek alább közölt tárgysorozatát az állandó választmány a kitűzött nap reggeli 9 óráján fogja a székház kis termében előzetes tárgyalás alá venni.

B.-gyarmat, 1896. július 4-én.

Daniel László,
főispán.

Tárgysorozat:

1. Kereskedelemügyi m. kir. minister ur 8594. számú leirata a kavicsolt közutakba torkoló földutaknak a betorkolás előtt 20 m. hosszban kavicsossal való terítése iránt.
2. Kereskedelemügyi m. kir. minister urnak 27760. számú leirata a régi losoncai kereskedelmi társaság feloszlása és vagyonának hovatárolása tárgyában.
3. Pozsonyvármegye 1034 kgy. sz. átirata az 1877. évi XX. t.-cz. 291. §-ának módosítása iránt.
4. Alispáni előterjesztés az aszód-b.-gyarmat-losoncai h. é. vasút kiépítéséhez megajánlott hozzájárulás céljából elfogadott 833.000 ftos kölcsönügy, valamint »székházjavítás és a családok szobák kisajátítási költségeinek fedezésére szolgáló 24742 ftos kölcsön véglegbonyolítása tárgyában.
5. Alispáni előterjesztés a 833.000 ftos vasúti kölcsönből az érdekeltektől költségeket terhelő törlesztési részletek fedezete céljából szerkesztendő községi pótköltségvetések jóváhagyása tárgyában.
6. Dengeleg község képviselőtestületének a községi kasszából előadás tárgyában hozott 1., 4. és 5. számú határozata.
7. Turópolya község képviselőtestületének, Bjelisz János és Kovács János pótdó törlése ügyében 4. sz. a. kelt határozata.
8. Lapujtő község képviselőtestületének Ravasz János és Rosenberg József pótdó törlése ügyében 5. és 6. sz. a. kelt határozata.
9. Dejtár község képviselőtestületének 5. számú határozata a községi kasszaépületnek gyermekmenhely létesítése céljaira való átengedése tárgyában.
10. Romhány község urbéres gazdáinak legelő rendtartása.
11. Romhány község volt zselléireinek legelő rendtartása.
12. Pálfalva község képviselőtestületének, köztemető vétele tárgyában 9. szám alatt hozott határozata.

S te nagy Góthe ki világhosszágért, több világhosszágért jajgatál oh vigasztalódj amikor illet látunk akkor nem jajgatunk, azaz, hogy világhosszágért, legalább nem jajgatunk.

S most hadd pihenjek meg egy kicsit. Engedjék letérlnöm az izzadságot homlokomról.

II.

Hogy elparentáltam a papnőt, örvözlöm a papot. Bemutatom önöknek Jancsit. Jancsi modern jó papaz nem szereti a ceremóniákat se az áldozásnál, se a bemutatásnál. Már is igen otthonosan érzi magát önnel, s már udvarol a kedves feleségének. Mint pap persze az oltárból él, s mondhatom igen sok áldozata van. Ezeket dicséretre legyen mondva a szebbik nemből szedi hiszen még a pogányok is a legszebbet áldozták Istenüknek. Jancsi pap, a szó legpaprabb értelmében, amilyent Isten s az ő jámborai csak kívánhatnak. Két valása van (s mindkettőnek papja) asszony és bor s gyakran szokott áttérni, az egyikről a másikra. Mikor Jancsi született valami költőgyeminister bukkott, éppen beszéltek háborúról egyszerre csak megdöbben Jancsiban az egész európai koncert. Ó a béke zúloga. Minden nemzetiség egyesül benne, s jó megférnek egymással. Barbár tehát — magyar, görög mint egy német, kiálhatatlan mint egy angol s annyi barátja van, mint két töröknek. Hogy az istentelen török tulsúlyra ne jusson hát azért szokott oláhul berugni, csehlől járnai arkonkivl a lelkiismerete olyan fekete mint egy néger, a fejében pedig ázsiai állapotok uralkodnak.

Aztán az orra emlékeztet, Izrael nagyságára, a őlei meg Róma hagyatására, szóval Jancsi egy élő

13. Surány község képviselőtestületének, a községi pártorház és káposztas földnek a volt urbéresek javára való átírása tárgyában 19. sz. a. hozott határozata.

14. Kállai János és társai kállói lakosok semmiségi panaszja a f. évi maj. 26-án megtartott kállói közgyűlési választás ellen.

15. A „F. M. K. E.” átirata a vármegye által szociális célokra megszavazott 100 ftnyi segély tárgyában.

16. Milleniumi közegészségi és orvosügyi kongresszus meghívója f. évi szeptember havában Budapesten tartandó összejövetelére.

17. Alispáni jelentés az időközben kiutalt segélyösszegekről.

18. Közkórházi bizottság jelentése a közkórház építési ügyéről.

A panslavok Losonczon.

Ne tessék megrémülni! Nem körülünk vált néhány azokká, de körünkbe érkeztek onnan a Tátrák tövéből. Az a zordon, fagyos idő, amely nemcsak nálunk, hűtötte le a légkört, de mely önkönn B.-Gyarmaton is volt érezhető, onnan származott, mivel horták magukkal. No hanem itt aztán rájok is fűtöttünk, annyira, hogy bele is vörösdötek.

Az esemény Hübnerje a következő: A trencsényi egyházmegye elnöke: Dohnány Lajos felügyelő és Zoch Pál főesperes voltak a mult keddre a nógrádi ev. esperességi törvényszék, mint delegált bíróság elé idézve, azért, hogy ugy magok, mint egyházmegyei tanácsok a felsőbb intézkedéseinek gyűléseiken, mintelnökök törvénybe ütköző határozatokat enunciatk.

A törvényszék tagjai Beniczky Árpád esperességi felügyelő és Svehla János főesperes, mint elnökökn kívül a következők voltak a világi rendből: Bogya János járáshíró, Zelenka Gyula ügyvéd, az egyházi rendből: id. Bartholomáidesz Gyula káplói, Biskup Béla ordini lelkész, Galáth János lőnyabányai tanító. Egyházi körvádól dr. Kossaczky Arnold megyei ügyész jelent meg. S mivel az ülés nyilvános volt, szép számú közönség is gyűlt egybe. Ott láttuk Plichta Samu megyei főorvost, Szabó Pál ügyvédet, sőt a vidék is képviselve volt.

A tárgyalás 10 órakor vette kezdetét, melyet Beniczky Árpád elnök megnyitván, a körvádó terjesztette elő hatalmas indoklás kíséretében a vádat.

A vádlottak a vádbeszéd folyama alatt jelentek meg, akiket az elnök felszólított, hogy adják elő védelemüket. Először is Dohnányi szólott, higgadtan, nyugodtan, oebizonyítani igyekezve, miszerint nem rajtok mult, hogy a felsőbbesg utasításai teljesedésbe nem mentek, hogy egykor megyéjük

térkép, félfüllel hallottam, hogy Jancsi igen jártas az abrakadabrában a kabalában, és olvas hyroglyphereket; Bizonyára azokban a szent könyvekben állhat az, hogy páros napokon szökekért nem párosokon pedig a barnakért kell lelkesülni. Jancsi aronkivl idealista ami annyit jelent, hogy nem tudja az egyszerűt. A számtan költői lelke elől vissza szokott vonulni a belső terméibe. Ha egy picit száját lát az neki mindig az — első szerelme. Nem mintha a jó fiu feledékeny volna, egész világleletében még egyszer se felejtette el, hogy egy csinos hölgy irányában mi a kötelessége Isten szolgájának. Csak egyszerűen nem tud számitani önzetlen, és idealista egy igazi pap, felsőbb körökben azt beszél, hogy Jancsi kabalisticus okokból a piczi száját igen kitünteti azt állítja, hogy a villanyosság szűk ajtócskákból árad erősebben s a csók is forróban elementárisabban hat, ha egy picit szájaeskan vonul ki. Aztán egy picit száj, ha csak egy parányit rezdül már mosolyog, s ő úgy szereti a mosolyt, kéz kezben, kebel kebelben, egymásra mosolyogni ketteskén.

Ketteskén! nem tudok ennél edesebb szót a mi egész édes magyar nyelvünkben. Nekem úgy tetszik mintha a lelkek ölelkezése a szívek csókolózása csendülne ki belőle, mintha hallanám amint átfolyóknak átszivódnak egymásba. S benne van az asszony baja, simulása, a férfi ereje, tüze benne az asszony szerelme hite a férfi rajongása olvadás, megmozkrova az örök ifúság minden édességével. Mezők illatos virágát érzem hűvös bozót zizegését, mely cserjését rezdülést, a röpke szellő édes fo házát, hallom e szóban: ketteskén. (Folyt. köv.)

a kerületi gyűlésre követeket nem küldött azon tény, hogy a törvényszék előtt megjelentek, tanúság arra, hogy az egyházi hatóságot elismerik s annak meghódolnak. Utána Zoch Pál emelte fel szavát. Rossz magyarsággal mindenek előtt annak adott kifejezést, hogy ő csak annyit tud magyarul amennyit a nagy-röcsei iskolában tanult, majd rá akart térni egyházi állapotaink feletti egyéni nézeteinek előadására, de ebben őt az elnök megakasztotta s a tárgyra utalta. Am jobb lett volna, ha hallgat; mert ügyét bebonyolította s amit Dohnányi némileg javított, azt is elrontotta. Végre is látrán, hogy nem tud bonyadalmból kikerülni Dohnányi vette át a szót, megtört lélekkel csak annyit kérve, hogy a törvényszék az igazságot a szeretettel pároztassa ítélete meghozatalába. Ezzel a tartóztatás dacára, lemondva a többi védelemről társával elhagyta a termet s többé látható nem volt. A körvádó azonban aprón törve a védelmül felhozott menteségeket, újból kimutatta e hivatalbeli mulasztás és visszaélés vétségét s kérte a vádlottak megbüntetését.

Erre a körvádó és a közönség kivonulván, a törvényszék előadója kezdte beszédét, melyben a tényeket összeállítván a körvádó által kért vétekesség kimondását jogosnak találta, amely után a következő ítélet hirdettetett ki:

A nógrádi ág. hitv. ev. keresztyén egyházmegyei törvényszék Losonczon, 1896. évi jul. 7-én a trencsényi ág. hitv. ev. egyházmegye elnöksége ellen, a dunáninneni ág. hitv. ev. egyházkerület 1895. évi aug. 21 és 22-én tartott közgyűlésén elrendelt s a dunáninneni kerületi egyházi törvényszéknek delegálása alapján nyilvánosan megtartott fegyelmi tárgyalás után következőleg ítélt:

Zoch Pál és Dohnányi Lajos, a magyarországi ág. hitv. ev. keresztyén egyház alkotmányáról szóló törvény 324. §-ának c) d) és g) pontjába ütköző egyházi vétségekben vétkeseknek mondatnak ki s ugyanazon törvény 326. §-a c) pontja alapján a trencsényi ág. hitv. ev. egyházmegyénél viselt főesperesi, illetve felügyelői hivataloktól elmozdítottatnak és a 391. § alapján hivataluktól felfüggesztetnek a kötelesek 155 forint eljárás költséget 15 nap alatt végrehajtás terhével egyetemlegesen megfizetni.

Indokok:

A tárgyalás folyama alatt beigazolt ügy-állásából kitűnik, hogy a trencsényi ág. hitv. ev. egyházmegye Trencsénben 1894. évi decz. hó 5-ikén 6-ik sz. a. hozott közgyűlési határozatával, valamint 1895. évi aug. 13-án 16. számú határozatáról a fenálló egyházi törvények fölé helyezkedett s ugyanakkor az egyházmegyei elnökség tevékenysége szándékosan és célzatosan irányult arra, hogy a törvény végrehajtása és keresztül vitele meghusitassék és midőn így a fenálló törvényt szándékosan meg-

EGY KÉNYDOR A XVII-İK SZÁZADBAN.

Történeti elbeszélés.

— Irta: VITÁLIA MÉR. —

(Kötés: »Századok«.)

(Folytatás.)

Az éjjeli rémesetnek elment híre reggelre ott bámulva a falu népe a meholt Claudius, kíváncsiság vezette őket oda, mindenki szerette volna tudni, hogy és mint történt a dolog; másnap délelőtt már Köpönyébe is elment híre, a várba a vár asszonya volt az első, ez tudta meg hogy Mogyorossné elrablása nem sikerült, de azt is megtudta, hogy Claudiust agyonverték. Férjével közölte a szomorú hírt, férje azonban a helyett, hogy vigasztalta volna őt, gorombán megtámadta szemrehányásokkal s a legáljasabb nevekkel illette.

A te ajánlatodra akartam Mogyorossné, elraboltatni a gazember Claudiusst de sőtötött ki, hogy Mogyorossné fiut fog szólni, azt is akartad, hogy én menjek oda te azt mindazért óhajtatd, mert arra számítottál, hogy engem fognak megölni s míg a róka megszabadul, te pedig a gazemberrel szabadon éltél volna napjaidat, te csak oly gaz vagy, mint bő társad, titkos megbízott volt, oh! át láttam én a szítán, és azért nem mentem be az általa kidöngölt kelepcebe, de busásan meg fogsz érte lakolni, mert te vagy okozója minden szerencsétlenségemnek, csak azóta vagyok szerencsétlen, az egész világgal haragba, mióta a piszokból felemeltelek, azt hittem, hogy a piszokból megmosa, hozám máltó leszesz, de

sórtették, ezen egyházmegye az alkotmányról szóló törvény 87. §-ában megszabott törvényes hatáskörön túlterjesztetett; tekintve, hogy Zoch Pál főesperes és Dochnányi Lajos felügyelő, ezen egyházi gyűléseken elnökölték s így az egyh. alk. törv. 22 és 23. § alapján a felett, hogy az egyházmegyei közgyűlés hatáskörében maradjon, örköndi köteleességekben állott volna. — tekintve, hogy panasztoltak abbéli kijelentésével, hogy a gyűlésen a törvényeknek határozatok meghozatalával és kibírdetésével öntudatosan jártak és Zoch Pál főesperesnek 1896. évi apr. 18-án kelt s. /.../ alatt a vizsgálati iratokhoz csatolt nyilatkozatával azon kijelentéseivel, hogy a hozott határozat indokait a maga részéről abban látta, hogy az eszeresség ne legyen bünrésze azon cselekvényeknek, melyek egyházunkba manap történnek, — be van igazolva, hogy a gyűlés szándékosan vezeték oly irányban s az elnökség az öt törvényesen megillető jogok és kötelesek teljes és vétkes feladásával öntudatosan közreműködött azon, hogy az egyházkerületet rendezését tárgyaló és érvényben levő egyházi törvény szándékos megzavarását tartalmazó határozat meghozassék és érvényre emeltesék; tekintve, hogy panasztoltak az egyházmegye kormányzásáért a zsinati törvény 14 § szerint, mint kormányzó hatóság a legközelebbi foku háromzshatóságának vannak alávetve, tekintve, hogy a felsőbb egyházkerületi hatóság a zsinati törvény 123. §-ban megillető jogánál fogva a trencsényi egyházmegye elnökségét a zsinati törvény 306 § alapján az 1894. évi egyetemes gyűlés 54. jkvi pontja, valamint az év december havában tartott tudánimenni egyházkerületi gyűlés 57. jkp. folytán közalap céljaira szükséges adókimutatások betérjesztésére hívta fel s ezen egyházmegyei elnökség a felhívást félretette s többszöri sürgetés dacára csak részben felelt meg annak, ezáltal egyházi többségük iránt nagyobb mérvű engedelmességet és tiszteletlenéget tanúsított; tekintve, hogy panasztoltakól üdvös s a törvényt tiszteletben tartó működést nem remélhetni, ez indokok alapján az ítéletben megállapított vétség és büntetés kimondandó volt. Kimondandó volt a zsinati törvény 391. §-a alapján a hivatalról való felfüggesztés is. Az eljárás költségeiben elmarasztalás a zsinati törvény 385. §-án alapul.

Hát biz ez sajnálatos dolog, hogy egyházi bíróság ily ítéletet lev kénytelen hozni; de nem lehetett másként, a többiek elreententő példájára a jövőre nézve meg kellett hozni. Vajha okulásnak.

Annyit azonban lehetetlen meg nem jegyezünk, hogy Dochnányi egy teljesen tisztességes férfinak tanusította magát, mint udvaras mudora, mint biggadt szőlása által. Kár, hogy ennyire alacsonyította magát. Zoch azonban pap létére is egy kapkodó szeles természetet árukt el, gunyosan mosolygó arca rossz a legrosszabb véleményre érteszt maga iránt. Vajha sajnálhatnók!

most is csak az vagy, a minő lánykorodba valál egy bukkott a megvetni való személy.

„Te mered ezt nekem mondani, te grujtógató méregkeverő asszony rabló és pénzhamisító! te mered ezt mondani, ki régen megértél a pallosra!

Listy dűbe kimondhatlan volt, Évára rohanat azt fojtogatni kezdé. Éva sikoltott, sikoltására Ribstein Jánosné rohanat a szobába, csak annak megjelenése menté meg a megfojtástól. A oseléd betolakodása után Listy nézére sem méltatva a fájdalomában össetörött feleségét, az ajtót becsapva távozott.

Éva Ribsteinnének intett, hogy távozzék ki engedelmességed.

Ezek után Éva nem szólt, nem jajgatott, a szoba közepén állva közdött önmagával, „miert is éljek én már, életemnek nincs célja, — egy fülkébe nyult, onnét egy falyad-kort vett ki nyitotta az ablakot, az ablakhoz állott, a megívása után volt még annyi ereje, hogy a palackot az ablakon kidobja, — ő pedig a padlon végig terült.

Hatalmas mérget tudott Listy csinálni.

Az asszonyt egész csendben temették el, az emberek nyíltan beszélték a grófné meghalt, a gróf mérgezte meg.

A történet után néhány napra Magyarország teljesen kiépült, csakhogy galamb fehérre vált a baja, férjének elmesélte, hogy az elrablottság delutánján egy qwesztáló barát volt nála, olyan szépen beszélt a szeretetről, és mégis olyan gazember volt, bort kért, azt kapott és Gyurkával el is fogyasztá abba bizonyosan álom által volt.

A bgyarmati nyomda részvénytársulat közgyűléséről.

A bgyarmati nyomdarezvénytársulat július 5-én tartotta közgyűlését, melynek lefolyásáról az illetékes érdekeltség számlájának megbecsülése indit arra, hogy arról én is nem jelentést tegyek, vagy véleményét mondjak, hanem, hogy valódílág tájékoztató értesítést és nyilatkozatot adjak.

A közgyűlés (melynek meghívó programja, mi okból? nem ide tartozik, nem lévén helyes) beható tanácskozás után, melyet a magyar természet szerint „10 részben az énes érzékenkedés és a versengő beszédesség özöne tett unalmasan hosszadalmassá, — végre is a törvényszerűség legbiztosabb útját tartván szem előtt abban állapodott meg határozatilag: hogy mintán ezen közgyűlés sem számadási felmentést nem adhat, sem a lemondott igazgató bizottságot a felelőség terhe alól (amit különben őt magok sem követeltek, sőt inkább arra magokat késztettek nyilvánítták) fel nem mentheti, a társulat ügyeinek rendesmedrére való vezetése céljából engedtessek elegendő legalább hat betti hosszú idő az igazgató bizottságnak arra, hogy azon idő alatt a társulatnak egy alapszabályai kijavítása, valamint a nyomdai felügyeletre vonatkozó szükséges intézkedései iránti teendőket elvégezvén, azokat készen a jövő, mintegy 60 nap mulva tartandó közgyűlésnek előadhassa, akként, hogy az alapszabályok azon közgyűlésből megerősítés alá terjesztethessenek, a czég bejegyzetessék; a lemondások folytán a választások és netalan szükségessé szervezettek végleg megtörténhessenek és minden teendő indítványok és egyéb társulati ügyek elintéztethessenek. Ez lön a közgyűlés határozata és végtése.

Nagy Iván, társ. elnök.

Szécsény, jul. 6

Tekintetes szerkesztő úr!

A „Nógrádi Lapok és Honti híradó”, czimú lapnak évek hosszú során rendes előfizetője voltam, de a mult évben tapasztaltam azt, hogy ezen körerdekü lap szenedélyes pártlappá fajult — egyszer s mindenkorra visszautasítottam — így csak hallomásból tudtam meg azt, hogy a fentnevezett lap 27. számának a hírek rovtában „Néppárt mozgolódás Szécsényben” czimú közleményében az áll; hogy „Péter-Pál napján a Velics házban mint egy 14. Róm. pap és egy hitbő politikai értekezletet tartottak a néppártnak a szécsényi kerületben való szervezése tárgyában.”

Szécsényben szülői házamban úgy hiszem birhatok annyi jogosultsággal, hogy honpolgárnői köteleseimet teljesítve, háborítatlanul lakhaszam, s nemem távol tartassék azon lap hadájai-

ő is kapott vizébe az álomitalból, de kereset irott belőle; mikor jöttek be hozzá a rablók, nem tudja, de arra emlékszem hogy ajkamat valami megmarta, felébredtem, így ismertem rá a barátára és hála Istennek, hogy úgy végrödött.” — boldogsága között férje karjaiba omlott.

Istvánsegorával és Horváthal Pozsonyba ment, ott Wessellényinek elmondották a történeteket; most már ezen biztos adatok nyomán 1859. évben 112. törvény czikk alatt hozott országgyűlési határozat folytán szigoruan intézkedett.

De Listy sem pihent, ő is mozgott, — mintán a Pozsonyban történetekről biztos tudomást szerzett, felmentése iránt minden követ megmozdított, a végtelen sok tanu kihallgatása miatt a vizsgálat lassan haladt.

Wittnyédihez fordult, attól kért tanácsot, kérve őt, írjon Zrinyi Miklóshoz, ki 1661. július 14-én következőleg irt:

„Ezen órában érkezvén ide Listius uram ő nagysága beszélgettünk holmi maga dolgairól, az többi között az is fenforgot, hoy Listius László számtalan sok excessusért, úgy mint a ki hamis levelekett csinált, feleségét megölte, házakat megéggettette és sok más rosszaságokat cselekedett jószágát idegennek per notam felakarják kérni, mely miatt talán ő nagyságának vagy fának jövedőre lehetne alkalmatlansága, úgy gondoltuk nem tekintvén az reá való költségét, és azt is, hogy a jószág érdeme felett vagyton sokaknak obligálva az fának fölkeráni, az mely igyekezethez ő nagyságának az nagrságod gratiája igen szükséges.” stb.

A levélnek nem volt eredménye, Listy helyzete

tól amely teljesen valótlán tudósítások befogadása által a nagyközönség félrevezetésére szolgálhat.

Igen szépen kérem a tek. szerkesztő urat legyen gavallérom, tegye közzé szószertint a Nógrádi lapok és honti híradó legközelebbi számában ezen sajátkezűleg alá irt közleményemet.”)

Velics Hajnald Teréz,

Honti képek

nyéki Fekete: István és Laczi.

A t. cz. nemes Fekete-család csak épen úgy el van terjedve országszerte, mint a Vörös, Fejér illetőleg Veres és Fehér, színekről elnevezett más derek családok; Hontvármegyében azonban, tudtomra, ebben a számadban a körép nemesi osztályból csak Fekete István, Alsó-Nyék községében a templom alatti „kastély” lakója és birtokosa; továbbá — Fekete Gábor a falu végén Kökeszi-felé, az ugynevezett „Nemes szögnek” kis birtoku, de teljes ambícióju ezüst gombos lakosai valának megtelepedve, míg végre Istvánnak főörökös nélkül történt kimitula folytán az említett kastélynak s ehhez tartozó cinos földbirtoknak, előnéve szerint is „Nyéki” Fekete Laczi lett a birtokosa, amelynek 5 aztán hosszú évek során, a németek által panduren — wirtschaftnak nevezett gazdálkodást öltött. En a két első Feketét (Gábort és Istvánt) még gyermekkoromban, az utóbbit, Laczit pedig már, mint felnőtt férfi-embert is ösmertem, s őszintén mondhatom, hogy ez a különben sok tekintetben drasztikus viselkedésű ember, éppen annyi jó szívre valló nemesebb tulajdont is egyesített magában, a köznép pedig nagy ragaszkodással viseltetett iránta, mert a gyakorta beállt inséges időkben emberbaráti részvétellel segített rajta, a főbírája pedig onnan eredt, hogy a boros kancsót mértéktelenül szerette hajtogatni, s ilyen állapotában aztán mindenféle tréfás csínyek elkövetésére jogosította fel magát.

* Mindjárt gondoltuk, hogy ezt a közleményt, mely annyi női gyöngédséget és tapintatot nélkülöz, nem megírni, hanem csak sajátkezűleg aláírni méltosztatott: mert el sem tudjuk képzelni, hogy egy Hajnald-halgy egy ilyen néppárti írá, szenedélyes és igaztalan czikk megírására képes lehetne. Mert mi nem irtuk egész biztosággal, hogy Péter-Pál szent napján mit csináltak a Velics háiban. A czikkcikke mellé oda tettük a két szót: „mint értesültünk!” Ez a kitétel az jelenti, hogy a közölt czikk még esztelen megerősítésre, vagy helyreigazításra vár. Ertesülésünk lehetett rossz, lehetett jó. Mondjuk, hogy rossz volt: ez esetben készséggel igazítottunk volna ki a rossz értesülést. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy a hirt olyan egyenkénti hallottak, akiknek szárvában soha sem volt okunk kételkedni. Így került a hír a lapokba, mely ha elvéve, mint minden lap a világon, fel veszi is néha rossz értesülésből eredő közleményt, de ezért a fenti kritikával nem érinthető s e tekintetben appellálunk Velics Haynald Teréz uralköly és jobb nemesebb érzületére. Szerk.

mindig rosszab és rosszabbra fordult, a kihalgatott tanuk gyilkolásról, grujtogatásokról, ördög-geli viszonyáról, nőrablásról sok bizonyítékot nyújtottak.

Wittnyédiinek válasza rújto volt reá néve, most már biztos volt benne, hogy jószágaitól megfosztattatik. de azon kívül börtört is felténi kell, — a közel levő Bécsbe szökött; törvényes pénze nem volt, készletben levő hamis pénzét hozta forgalomba, ott pedig nem tréfáltak vele, Bécs város tanácsához feljelentés tételtt ellene, 1661. augusztus 25-én mint azt Wittnyédi Zrinyihez irt levelében mondja: „gróf Listuis Lászlót az hamis pénzverésért Ausztriában megfogták, és az Rumor Martednél vagyon.”

Bécs város tanácsosa halálra ítélte bár jogerős volt az ítélet, a hóhér pallosa által csak 1662. Január elején végeztetett ki 40-42 éves korában.

Senki sem siratta, sajnálatra nem volt érdemes.

A nagy Köpcsényi Listy család régenyőzert felé közeledett, Listy Jánosnak sem voltak gyermekei, a Listy nemzetség sirboltja felett a nemesi czimer 1679-ben befördítatott.

Coercenda est hominum audacia, ut inter improbos tuta reddatur innocentia (Ulad. III in praefatione.)

(Meg kell zabolázni az emberek törvénytelen merényeit, hogy a gonoszok közt bátorságban legyen.)

(Vége.)

Igy a többi közt egyszer a falubeli és a vidéki koldusokat összeszedvén, miután őket előbb jól megrendégeltte, tudtukra adá, hogy most már megis kocsiztatja őket; csak tessék felülni; ő maga lesz a kocsis; a minék persze a jámor nép nagyon megörült, és előzködve siettek a lajtorjás hosszú szekérben helyet foglalni, s midőn számuk így vagy 15-re felszaporodott, a kocsis ur a jól bejukkolt négy tálsót egyetlen ostor-csatantással az országutról a mélyen felbarázdált árkos ugarokra fordítván be, egy hangos „gyite” buzdítással oly veszett vágatásra riasztá, hogy a benn ülők jajgatva esedeztek kegyelemért, de hiába, mert a vágatás mindaddig tartott, míg a koldusok, maguk is iparkodván a szekérről lejutni, mind az utolsóig le nem potyogtak s a faluba viró ut felől dőlő egész a Galamia völgyén csupa jajgató koldussal volt behintve, a kiknek máskülönbén semmi bajuk se történt.

Egy másik kedvenc passziója pedig Laczi urnak abból állott, hogy midőn rendetlenkedései folytán éjjel aludni nem tudott, mert az volt a szokása, hogy egy-egy héten át egyfolytában aludt, más héten pedig ugyanannyi éjszakán át kancsó mellett virasztott, ilyenkor tehát az unalom elűzése végett azt a sportot vette gyakorlatba, hogy a lakbáza fölötti parton levő r. kath. templom tornyába szaladt fel, és teljes erejéből harangozott mindaddig míg csak bele nem fáradt; ami első ízében a lakoságot, természetesen nagyon megriasztá később azonban annyira hozzá szokott, hogy fel sem vette.

De nini! hisz én tulajdonképen nem is annyira Fekete Lacziról, mint inkább Istvánról, Hontmegye egykori másod-alispánjáról akatam egyetmást elmondani, aki erre az állásra, mint jól iskolázott és „bene possessionátus” uri ember, méltán igényt tarthatott. Volt azonban némi szögletességeken kívül meg egy rettentő hibája, a tulbőbeszédűség, a mely hibában a később szintén másod-alispánválasztott Budcz Imre is hasonló mértékben szenvedett, úgy hogy ez a két megyei tisztviselő, ha egymással találkozott, egy félóra mulva rendszerint a legnagyobb neheztelessel vált meg egymástól; mindketten azon panaszkodván, hogy egyik a másiknak sok beszéde miatt szóhoz sem juthatott.

(Folytatása következik.)

Pajor István.

Losonczy hírek.

Losoncz, 1896. július 11

Városunk képviselőtestülete a mult szerdán gyűlést tartott, amely alkalommal polgármesterünk az új rendőrkapitányt bemutatta, átvérvén tőle az alispáni megbízás folytán a hivatalos esküt. Ez után a tanács jegyzőkönyveinek felolvasására került a sor, amelyekből sok mindenféle közt, arról is értesültünk, hogy a tanács a millennium alkalomból a városi tisztviselőknak 100 frtot javasol megadásra; ami megis történt s a polgármester bizatott meg eme összegnek méltányos elosztásával. Ezen felül 7 rendbeli szabályrendelet olvasatott és fogadtatott el.

Ma egy hete nagyon sokan vettek részt városunkból a Siden építendő rk. templom javára rendezett mulatságon. Zivataros volt az idő s ez a főleki vendéglő szerény falai közé szorította a mulatózókat. De a zivatar oda is behatolt; mert a jó kedvre derült mulatók egyike házas létere duhajkodni kezdvén, egy katonai tisztet arra kényszerített, hogy előle tisztelettel kitérjen. Amde a jelenlevők között találkozott olyan, aki rosszallatát fejezte ki a kezdeményezőnek méltatlan eljárása felett. Ebből aztán nagy bonyodalom lett, mely most is elintézés alatt áll s ki tudja, mily következményeket fog maga után vonni.

Ennél sokkal jobban mulatnak azok, akik fürdőre menvén, nem tudnak bajainkról semmit. Kovács Ferencz és családja például Stubnyán élvezi Erdélyi miniszter társaságát.

Hírek és különfélék.

Török Zoltán alispán jul. 9. és 10-én tárgyalásokat folytatott az aszód-gyarmati vasut mentén levő községekkel a vasuti ügyek lebonyolítása czéljából.

Palkovics tábornok e hó 5-én B-Gyarmatra érkezett, másnap a nyirjesi, harmadnap pedig a fekete-vízi hadgyakorlaton szemlélte honvédeinket. A tábornok jul. hó 8-án távozott B-Gyarmatról.

Hymen. Radó Béla bpesti magántársulati hivatalnok eljegyezte Weinberger Paula kisaszonny, Özv. Weinberger Adolfné lukanyénei birtokosnő kedves leányát.

Áthelyezés. Klacsánszky József b-gyarmati róm. kath. káplán a bibornok hercegprímás hason minőségben Komáromba helyezte át a birhedi Molnár János néppárti plébános oldala mellé. Nem tudjuk, mivel érdemelte ki Klacsánszky ezt az előléptetésnek látszó kitüntetést, mert hiszen ő egyáltalában nem tartozott a hecc-káplánok igazgató gárdájába s meg kell adnunk neki azt az igazságot, hogy habár nem volt valami rajongó híve szabadelvű pártunknak, de 4 évi ittélé alatt pártkülönbség nélkül (a mi egyébként hivatásának is a lelkes és segédlelkesz uraknak) a legjobb akaratallal ápolta a polgárság között a szép egyetértést s hacsak Molnár János plébános úr jó szívét meg nem rontja, Komárom városában is, mint nálunk, általános szeretetet biztosíthat magának. Valóban sajnáljuk a tehetséges, barátságos, paphivatását teljesen megértő fiatal káplán távozását és midőn tőle, mint lapunknak egykori munkatársától is ösinte bucsút veszünk, jobbat és örvösebbet nem kívánhatunk neki, minthogy erősítse meg szívét Pál apostol, hogy Molnár János mellett is ne a néppárti lejtős programokra, hanem a hit- és az igazi vallásosság szavaira hallgasson. Utóda: Janics Ferencz lekeri segédlelkesz lesz.

Primícia. Jeszenszky Kálmán (Jezzenszky Géza telekkönyvezető fia) esztergom érsekmegyei felszentelt áldozár, a mult vasárnap mutatta be első szentmise-áldozatát a b-gyarmati róm. kath. templomban. Manudoktor volt Hottovitszky Károly esperes-plébános. Ez alkalommal Prohászka Ottokár az esztergami pappnövelde lelki igazgatója mondott, szép alkalmi beszédet. Megható jelenet, volt, midőn a fiatal áldozár megáldotta szülőit, nagyanynját, rokonait, és a jelenvotl közönséget, mely a feldiszipított templomot zsúfolásig megtöltte. A teletésges fiatal áldozárnak előmenetelt kívánunk s csak arra figyelmeztetjük, hogy úgy mint eddig, erentul is a vallásos érzület űde virágait ápolja romanlan szívében.

A b-gyarmati önk. tűzoltó egyesület nyári mulatsága ma tartatik meg. Nagy közönség kétszül ki a felső podluzsanyi Zichy-érdebe, melyet az uradalmi kormányzóság nagy készsége engedett át. Az egyesület tagjai már d. u. 1 órakor rándulnak ki. A délután egész zárandok-ut lesz, mert hisz a felpeszdült egyesület iránt nagy arányú érdeklődést tanusít a közönség. Szükséges is, hogy ezt az egyesület támogatssa mindenki. Mint értesültünk, a szomszéd egyesületek is megjelennek a nyári mulatságon, mely hogy kitűnően sikerüljön, arról gondoskodott a rendező bizottság.

A b-gyarmati takarékpénztár jul. 5-én rendkívüli közgyűlést tartott Szontagh Pál ur önmegmáltóságának akadályoztatása folytán gr. Degenfeld Lajos másodelnök elnöklése alatt. A közgyűlésen 33 részvényes vett részt 450 részvény képviselésében. A társaság illusztris tagjai közül s az „előnkön kívül jelenvotlakt Laszkáry Gyula, dr. Pulszky Ágost és még többen. A közgyűlés d. e. 10 órától d. u. háromnegyed egyig egyfolytában tárgyalta az újonnan elkészített alapszabályokat, melyekre névre az igazgatóság helyes javaslatai jóformán egyhangulag fogadtattak el. A bölcs vezetés alatt álló nagy pénzintézet új alapszabályai még erősebb lökéstést s nagy jöröt biztosítanak eme szilárd alapokon nyugvó derék intézménynek.

Ki fogja építeni a vármegyei közkórházat? Török alispán elnöklése alatt jul. 8-án tartotta a közkórházi bizottság azt a fontos ülését, melyen a pályázatok bontattak fel. Az ülésen résztvettek a bizottsági tagok részéről: gr. Forgách Antal, Gardik Lajos, Horváth Danó, Pongrácz György és Vannay Ignác bizottsági tagok. A szakértők részéről: Polinszky Emil főmérnök és Hübner Jenő műszaki tervező. Jegyző: Sárosy János. Pénztárnok: Baintner Ottó. Annak megálatapítása után, hogy s bánatpénzeket a vállalkozók letették, Török alispán a pályázatokat felbontotta. Első volt: Eggenhoffer Albert ipolysági vállalkozó pályázata, aki az egész munkát a vízvezetékkel együtt 173,353 frt 90 krért ajánlta teljesíteni. A második: Zóbel és Fischer bpesti czég ajánlata, mely az építést vízvezeték nélkül 133,540 frt 67 krért vállalta el. A harmadik: Lepeczy Béla s Kohn Mór és fia b-gyarmati czég ajánlata, mely vízvezeték nélkül 125,642 frt 48 krért vállalkozott. A negyedik: Manóssy Alajos és társa, ez vízvezetékkel együtt a köz-

kórházat 150,992 frt 84 krért építené fel. Az ötödik: Kovács Károly (a losonczyi városház és kaszinó építője), aki vízvezetékkel együtt 151,126 frtért vállalkozott. Végül a hatodik s az utolsó pályázó a fenti ajánlati összegektől tetemesen olcsóbb vállalati összeg mellett pályázott; ugyanis az egész monumentális művet vízvezetékkel együtt 129,355 frt 10 krért hajlandó előállítani. Ez a vállalkozó: Grünwald testvérek és Schiffer Miksa bpesti czég. A vízvezeték elkészítésére külön pályázatot adtak be: Knuth Károly 17,878 frt 42 kr-ra és Janics János és társai 17,110 frt 69 kr-ra. Az egységi árak átszámítása végett az ülést az alispán lefüggesztette s az átszámítás eszközésével Polinszky főmérnököt, Hübner műszaki vezetőt és a vármegyei számvérőseget bízta meg. A tegnapi folytatótól fogos nyerte az építést a Grünwald és Schiffer czég ülete el.

Elvtársak. A „N-H. Ellenék” legutóbbi számában a kékkői millenaris emlékoszlop ünnepélyéről azt írja, hogy az ünnepélyt a elvtársak rendezték volna. Elvtársak alatt — természetesen — az egyesült ellenék tagjai értendőek. Egyáltalában sajnáljuk azt, hogy a hazafias ünnepélyek körébe politikai dolgokat vegyítünk. Az igazság érdekében azonban ki kell jelentenünk, hogy az elvtársak közül Szabó Jakab Elek plébános és még néhány urat kivéve, csak nagyon kevesen voltak, — s az emlékoszlopra a községek és a szabadelvű pártiak leg többet adóztak, sőt az ünnepély rendezésében is legnagyobbbránt a szabadelvű pártiak működtek közre. Nem elvtársak vettek részt az ünnepélyen, hanem — hazafiak!

Iparos segédek és tanoncok a kiállításán. A vármegye által megszavazott segély összegből B-Gyarmatról 30 iparossegéd és 30 iparos tanonc fog a jul. 26-án Budapestre lerándulni az országos kiállítás megtekintésére. A kirándulókat Kommerell Gyula iparpesti elnök és Vilim József ipariskolai igazgatók fogják kalauzolni. Sajnáljuk, hogy városunk földész osztályáról eddig semmiféle gondoskodás nincs arra nézve, hogy az is megtekintse a kiállítást. A városi előljárásod lenne hivatva arra, hogy e tekintetben a mozgalmat megindítsa. A L és V. mult számában igen helyesen vezércikkkezett erről a dologról.

Adófelosztólamlás. A pénzügyigazgatóság értesítése szerint az 1883. évi XLIV. t.-cz. 30. §. értelmében alakult nógrádvármegyei adófelosztólamási bizottság B-Gyarmaton az 1896. évi III. oszt. kereseti s bányá, valamint a nyilvános számadásra kötelezett egyesületek adója ellen benyújtott fellebbezéseket folyó évi július 13-án s annak következő napján mindig reggeli 9 órától kezdődőleg B-Gyarmaton, a polgári iskola termében tárgyalja.

Hymen. Sárosy János vármegyei alszámvevő folyó hó 6-án délután tartotta esküvőjét Hevesmegye Tarna-Méra községében Endre Vilma kisasszonnyal, Endre Antal ottani róm. kath. kántor és neje Palásthy Franciska kedves leányával.

Árlejtés. A szécsény-szántói th. közt 27 + 590 kmben Szuha patak felett levő hid újbóli építésére vonatkozó műveletet 3777 frt 24 kr. összeg erejéig Nógrádvármegye alispánjának folyó évi január 26-kelt 11557 számú határozatával engedélyeztetvén, ezen hidépítés munkák biztosítása czéljából folyó 1896. évi július hó 20 napján, délelőtti 10 órakor a nógrádvármegyei alispáni hivatal helyiségében nyilvános ajánlati versenytárgyalás fog tartatni. A versenyzni öhajjók felhivatnak, hogy a fentebbi munkák végrehajtásának ellátására vonatkozó 190 frtnyi bánatpénzzel s 50 kros bétlyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlataikat a fent irt nap d.-e. 10 óráig a nevezet m. kir. építésért hivatalhoz annnyal inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni. A szóban lévő hidépítésre vonatkozó előmérték, költségvetés és részletes feltételek a bgyarmati m. k. építésügyi hivatalnál a hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Vármegyei bizottsági tagok pótválasztása e hó 29-én fog végbemenni.

Emlékbeszéd. Mint lapunkban annak idején jeleztük, Wágner István tanfelügyelői tollnok jun. 8-án a b-gyarmati törvényszéki kerületi fogházban a segyenczeknek millenniumi emlékszedet tartott, melyet a segyenczek meghatottsággal hallgattak végig s mindenesetre sokat tanulhattak ezen — a bpesti kir. főügyesség által is méltottott emlékbeszédből. E beszéd most került ki a sajtó alól 15 oldalas füzetben. Dicsérelleg kell kiemelnünk benne a magyar történetnek vázlatos leírását s a nyelvészeti magyarságát s azt

a népszerű hangot, mely a fegyverek oktatására és javítására igen helyesen irányul. A királyi ügyészségek megtehetnék azt, hogy ez az emlékbeszéd nemcsak a fogházakban, hanem a fegyverházakban is felolvastatnék. Tudnunkkal csak a b.-gyarmati fogházban volt millenniumi ünnepély. Mért ne lehetne más fog- és fegyverházakban is? Már a rendezésért is dicséretet és figyelmet érdemel Wágner István ur.

Gyászír. Dr. Medveczky Soma zólyomi ügyvéd, akinek vármegyénkben is eléggé ismeretes neve volt, Zólyomban jul. 1-én 51 éves korában elhunyt. Neje szül. Matúška Marianna és 3 gyermek siratja a közöttekben eleget fáradozt a férfit. — **Emódy Aurélia**, Ondrejovich Lászlóné édes anyja Bágyonban 74 éves korában jobblétre szenderült.

Vasuti kedvezmény. A minisztertanács elhatározta, hogy a vármegyék és törvényhatóságokkal felruházott városok hivatalos esküdtett tisztviselői f. évi jul. 1-jétől ugyanazon vasuti kedvezményben részesülnek, minőket az állami tisztviselők élveznek, vagyis arczképeik előmutatása mellett minden osztályban fél áru jeggyel utazhatnak. A vármegyék alapszámjai e célból fel vannak biva, hogy az erre igényt tartó tisztviselőket egy névsorban írják össze a a névsort a vasuti igazgatósághoz terjesszék fel. Minden tisztviselő 2 frt 50 krt köteles fizetni. Vármegyénkben a gyűjtéssel Plichta Barna aljegyző van megbízva.

A losonci ügyvéd egy hosszabb megokolt feliratot intéz az igazságügyi miniszterhez a losonci kir. bírósági személyzet szaporítása végett. Erdély igazságügyminiszter, aki Losonczal rokonszenves és szíves viszonyban van, azt hisszük, — a mizériákon segíteni fog.

Keresztény-zsidó házasságok. A belügyminisztérium hivatalos lapja a „Belügyi Közöny” legutóbbi száma érdekes kimutatást közöl a keresztények és izraeliták közötti házasságokról, melyből kitűnik, hogy a folyó év első négy hónapja alatt, azaz január 1-től április végeig összesen 170 keresztény izraelita házasság kötött hazánkban. Ebből 87 esetben a menyasszony volt keresztény. A 170. házasságból Budapesten kötötték 90, vagyis 53%, vidéken 80, vagyis 47. százalék.

Anyakönyvvezetés. A belügyminiszter a hontvármegyei gyügyi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé Koleszár Lajos állami tanítót nevezte ki.

1162—1896 sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A b.-gyarmati kir. törvénzék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Grünbaum Henrik végrehajtónak Gandl Johanna férj. Freisinger Józsefné végrehajtású szenvedő elleni 34 frt 50 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a b.-gyarmati kir. törvényszék és a b.-gyarmati kir. járásbírószék területén levő Óvár kisközségben fekvő az óvári 53-ik sz. tkönyvben foglalt I. 7—10 sor 424., 457., 492., 584. hrzi számú szántóföld rét és legelőnek Gandl Johanna sz. Freisinger Józsefné jogára, jelenleg Gandl Lipót nevében álló $\frac{1}{4}$ részére 355 frt; az ugyanottani II. 7—10 sor 425., 468., 493., 585. hrzi szám alatt felvett szántóföld, rét és legelőnek ugyanazt illető $\frac{1}{4}$ részére 356 frt; az ugyanottani I. 1. sor 948 hrzi számú kertnek ugyanazt illető $\frac{1}{4}$ részére 3 frt; végre az óvári 266. számú tkönyvben foglalt Gandl Johanna jogán Gandl Lipót nevében álló I. 1. 2. sor 726. 727. hrzi sz. alatt felvett Leszkó laposa dűlőben levő szántóföldre pedig 171 frt becsértékben az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi augusztus hó 6-ik napján délelőtt 10 órakor Óvár község házával megartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási áron alól is eladatni fognak. Árverezni szándékosok tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 35 frt 50 krt. 35 frt 56 krt. 30 krt és 17 frt 10 kr. készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfoyyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt B.-Gyarmaton, 1896. évi május hó 14. napján.

A b.-gyarmati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság

Frank Lajos, kir. tszéki bíró.

Dézsába fult. Vármegyénkben történt, hogy Széplasz Mihály kodi bognár, két éves leánykáját egy kilenc éves dajkára bízta, maga a feleségével, falusi szokás szerint, kiment földjére dolgozni. Míg a gyermekdajka az udvarban előlalkodott, addig a kis lányka az udvar közepén levő dézsában, melyben egy kannányi víz lehetett, fejével szívenkéntlenül bukott bele, hogy a szájába tödülő víztől megfulladt.

Hontból.

Majthényi László báró népnája. Majthényi László báró v. b. t. tanácsos népnáját jun. hó 27-én ülte meg Horváth Béla főispán alsó-nyéki kastélyában, mely ünnepi alkalommal hivatalosak voltak: Majthényi László báró, Horváth Béla főispán és neje, Luka Pál és neje, Majthényi Ottmár és neje, Kovács Sebestyén Endre dr. és neje, Majthényi Ilona, Helmbacher Nándor, Czibulya László, Tóth Lajos, Vajda Pál, Santha Béla, Tórics Kálmán, Bolgár János, Pongrácz Elemér, Gonda Béla, Foltin János, Laszkár Pál, Soltész István és Forgách Antal gróf. Pohárköszöntőt mondtak: Majthényi László báró a háziakra, Horváth Béla, Czibulya László és gr. Forgách Antal Majthényi László baróra, Horváth Béla Czibulya Lászlóra. Beszéltek még Bolgár János, Laszkár Pál, Luka Pál és Gonda Béla. Az ünnepelt számos távirati üdvözlést vett.

Kinevezések. A király Szathmáry Ödön dr. vámosmikolai gyakorló ügyvédet a beregszászi kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki. — Krenedits Jenő ipolysági kir. törvényszéki díjokat az igazságügyminiszter imnokk nevezte ki az ipolysági kir. törvényszékhez.

Különös csomag. F. hó 5-én vasárnap az ipolysági postakocsi kiment a Balassa-Gyarmatról jövő vonathoz. Azonban semmi sem jött és az eső esett, hát Tóth levelhordó beleült a kocsiba. Egy szálloda szolgálja figyelmeztette, hogy a zárból a kulcs kiesik az uton és odaadta Tóthnak. Erre becsukta az ajtót, a melyben azután majd megfulladva érkezett be Tóth a postahivatalra. Itt lakatost hívtak a kocsit felnyitására, de amíg az megérkezett, egy kifeszített résen Tóth a kulcsot kidugta s így megmenekült a megfulladástól.

Levél a kiállításból.

Budapest, június 18.

A nagy ünnepet után alig változott valamit az ünnepelő Budapest és a kiállítás képe. Mintha még

mindig a hódoló díszmenet világraazóló pompáját nézhetné az emberek, olyan telve van az egész főváros az ide özönlő vidékiekkel és külföldiekkel. A kiállítás látogatása óriásit szűkött a magasba, mindennap átlag huszezer napijegyes látogató nézi a kiállítást. A bérlekkel együtt átlag negyven-ezer, vasárnap és ünnepnapokon hatvan-nyolcvanezer. Az utcák népesek. A közlekedő eszközök mindig és minden irányban tömődtek, kávéházakban, vendéglőkben eleven, morgalmas az élet, szóval a főváros igazi főváros lett, valósággal az ország szíve.

Mi okozta ezt a kedvező, öröndetes javulást? Mondjuk ki egyszerűen: a vidékiek. Azok a lelkes emberek, akik az ország minden részéből idesereglettek a nemzet ünnepére, lankadtalan buzgósággal nézték és tanulmányozták a látnivalókat, s hazatérve mindmegannyi egy-egy buzgó apostola lett az ezredes kiállításnak.

Való és igazság, hogy az írott szónak is megvan a nagy hatása: a reklám, hirdetés, plakát, leírás ezer ember érdeklődését kelti föl. De a legteljesebb vezércikkkel, millió aranyos hirdetéssel nagyobb hatást tesz az élő szó, az eleven elmondás a látottaknak. Az a közel kétszáz ezer ember, aki június elején Budapesten volt, s látta az ezredes kiállítás mesébe való szépségét, tapasztalta a rágalmak igaztalan voltát, több hasznára van a kiállítás népes voltának mindennél a világon.

Köszönet és elismerés illeti meg őket, akik hírül vitték az egész országnak, hogy itt a fővárosban, ezen a szép kiállításon ott kell lenni minden igaz hazafiának, hogy önmaga ellen védtezik, aki legalább egyszer nem jön fel.

Piaci árak

1896. június 23.

Buza	—	—	—	6-20	6.—
Róza	—	—	—	5-60	5-40
Árpa	—	—	—	5-60	5-40
Zab	—	—	—	6-10	5-95
Kukoricza	—	—	—	5.—	4-90
Burgonya	—	—	—	1.—	6.—
Lenecse	—	—	—	5.—	1-95
Bab	—	—	—	6-50	0.—
Lennek	—	—	—	5.—	0.—
Széna	—	—	—	2.—	0.—
Zsupszalma kilója	—	—	—	0-12	0-01

FELELŐS SZERKESZTŐ: HORVÁTH BÉLA.
FŐMUNKATÁRS: DR. KONNACEKY ARVOLD.

Hirdetések jutányos áron felvételnek e lap kiadóhivatalában.

Baromfi tenyésztőknek.

Költésre alkalmas tojások!

Valódi Brachma tyúk dbja 15 kr. Hollandiai fekete vagy fehér bóbirtával, dbja 25 kr. Valódi steier tyúkoktól dbja 10 kr. Ezüst páduai dbja 30 kr. Langshaus dbja 30 kr. pulyka dbja 30 kr. Ezüst Wyandottes dbja 30 kr. Olasz dbja 30 kr. Törpe baromfi dbja 30 kr. Cochinchina dbja 25 kr. Erdélyi csupasztyúk dbja 20 kr. Dorkings dbja 25 kr. Yorkhama dbja 50 kr. Emdeni óriás lud dbja 1 frt. Pecking rucza dbja 20 kr. Nagy Steier rucza dbja 20 kr. Csakis tiszta faj állatoktól való költő tojásokat expedíciók, melyek többszörösen kitüntetésekkel jutalmaztak és a tiszta valódi fajért jótállást vállalnak.

MAX PAULY,

Köln (Steiermark).

44 3-6

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR

KRONSTEINER KÁROLY WIEN, III. Hauptstrasse 120. szám, saját házában.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. kir. katonai raktárak, vasut-, ipar-, bánya és hámor-társulatok, építkezési munkálatok, VÁLLALKOZÓK és ÉPÍTŐMESTEREK, valamint gyártulajdonosok szállítója. — Ezen homlokzatfestékek, melyek mérsékelt árúak, száraz porított állapotban, 40 különféle színminőségben, különként 16 krtól feljebb szállítanak és a festékszínnek tisztaságát illetőleg teljesen hasonló az olajmázoláshoz.

69 14-20

Mintalapok és használati utasítások ingyen és bérmentve küldetnek.

ELÁRVÍTÓ HELYEK:
R-Gyarmaton: Benkő József, Csernyánky György, Ehenführer Lajos, Felsenau Tibor, Hummer Mihály, Kanits Ödön, Szommer Károly, Vilim Gyula, Winter Armin, Stern Sándor. Ipoly-
ságon: Dombó Károly, Trautwein Daniel, Salcey-Tarjaban: Both Béla, Friedmann József,
Grossberger Miksa, Grossmann Imrác, Holcay Gusztáv, Kéry Daniel, Majernik József, Nandol
Gábor, Okolicsányi Lajos, Schleicher Fül, Stieglitz Jakab, Somos-Ujlaliban: Kohn Ignác, Szé-
csényben: Deutsch Sándor, Popovics János, Engel J. 56 8-10

128 13-4

317—1896. sz.

Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennek közhírré teszi, hogy a b.-gyarmati kir. bíróság 1894. évi 2529 számú végzése következtében Dr. Mikló Desző ügyvéd által képviselt Bloch József javára Dr. Doman Zsigmond ügyvéd mint ismeretlen tartozékosu Weisz Miksa ügyöndökna ellen 488 frt 50 k. sz. jár. erejéig 1894. évi szeptember hó 13-án foganatositott kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 711 frtra becsült szobabútorok, agnyeműek, porcellán edények és ölfából álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak. Mely árverésnek a b.-gyarmati kir. bíróság 2773 1896 sz. végzése folytán 488 frt 50 k. tökélovetelés, ennek 1894. évi július hó 3 napjától járó 6%, kamatai és eddig összesen 39 frt 57 krban bíróság már megállapított költségei erejéig B.-Gyarmaton Weisz Simon lakasan leendő eszközésére 1896. július 20. napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozők oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

- Kelt B.-Gvarmaton, 1896. jūlius 3-an.

133 1-1.

Tomis József, kir. bírósági végrehajtó.

[illegible]

(EZELŐTT KÉK LÁSZLÓ-FÉLE KÖNYVNYOMDA. ALAPITTATOTT 1855-BEN.)

mely a magyar nyelvből való, a mai kor igényeinek megfelelően gyarapított, a legújabbakból
 bevételekkel a közzétételre kiemelt figyelmet. — Nagy kedvvel tart az állam, valamint a
 magyar nyelvű kiadványok kiadásának érdekében álló mindenféle intézkedésért.

Անոյսը. Բաբելոնեցի խմբի Ամսհնայսեհեհեհե, որմհնեւոն. մինեւ-
նոմհն Ահսեհի եւ Ահրապաւի ոյսոմեւոնոյսհեհե:

A társaságot képviseli:

DARVAI ÁRMIN,

KÖNYV- ÉS PAPIRKERESKEDŐ, BALASSA-GYARMATON.

Ügyes leány könyvnyomda géphez BERAKO NŐNEK keresztelték.

Ugyanitt jöhhéből való KKK, ki legalább is 1-2 gymnasiumi v. polgári osztályt végzett, TANULÓUL FELVÉTTÉK.